

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členov senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a JUDr. J. Hargaša, v právnej veci navrhovateľa: **W. Y.** štátneho príslušníka Číny, *zastúpeného JUDr. J. P.*, proti odporcovi: **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Migračný úrad**, o opravnom prostriedku navrhovateľa proti rozhodnutiu odporcu zo dňa 9. augusta 2006, č.p.: MU-1042-9/PO-Ž/2006, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 23. apríla 2008, č. k. 10 Sz 87/2006-48, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 23. apríla 2008, č.k. 10 Sz 87/2006-48 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd potvrdil rozhodnutie odporcu zo dňa 9. augusta 2006, č. MU-1042-9/PO-Ž/2006, ktorým odporca podľa § 13 ods. 3 zákona o azyle navrhovateľovi neudelil azyl na území Slovenskej republiky a súčasne rozhodol, že sa na navrhovateľa nevzťahuje zákaz vyhostenia alebo vrátenia podľa § 47 zákona o azyle do Číny. Krajský súd nepriznal navrhovateľovi právo na náhradu trov konania.

Proti rozsudku krajského súdu navrhovateľ podal odvolanie a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Namietal, že prvostupňový súd neprihliadal na vážnosť politickej situácie

v Číne. Navrhovateľ sa obáva v prípade návratu do krajiny pôvodu prenasledovania z dôvodu, že požiadal o politický azyl v inej krajine, a tým nepriamo nesúhlasil s politikou režimu a stal sa tak nepohodlnou osobou. Súd prvého stupňa nevenoval ani náležitú pozornosť výroku rozhodnutia odporcu týkajúceho sa administratívneho vyhostenia cudzinca do štátu, kde môže byť ohrozená jeho bezpečnosť.

Odporca v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť. Odporca mal dostatočne preukázané, že v prípade navrhovateľa počas azylového konania nebola preukázaná opodstatnenosť obáv z prenasledovania z rasových, národnostných alebo náboženských dôvodov, dôvodov zastávania určitých politických názorov alebo príslušnosti k určitej sociálnej skupine, pre ktoré by sa nemohol vrátiť do krajiny pôvodu. Navrhovateľ nesplnil zákonom o azyle ustanovené podmienky na udelenie azylu, a v jeho prípade nebola preukázaná opodstatnená obava z prenasledovania z rasových, národnostných alebo náboženských dôvodov, z dôvodov zastávania určitých politických názorov alebo príslušnosti k určitej sociálnej skupine, tak ako to vyplýva zo Ženevského dohovoru z roku 1951 o právnom postavení utečencov. Zo samotnej výpovede navrhovateľa vyplýva, že z Číny vycestoval lebo sa chcel vyhnúť zodpovednosti za splácanie svojho dlhu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu, aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 3 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 1. októbra 2008 (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Konanie o udelenie azylu na území Slovenskej republiky je upravené v zákone o azyle. Udelenie azylu na území Slovenskej republiky je spojené so splnením podmienok taxatívne uvedených v ustanovení § 8 zákona o azyle, t.j. v prípade žiadateľa o azyl musia byť preukázané opodstatnené obavy z prenasledovania z rasových, národnostných alebo náboženských dôvodov, z dôvodov zastávania určitých politických názorov alebo príslušnosti k určitej sociálnej skupine, prenasledovania za uplatňovanie politických práv a slobôd, a vzhľadom na tieto obavy sa nemôže alebo nechce vrátiť do tohto štátu.

V citovanom ustanovení ide o zákonné vyjadrenie ústavnej garancie poskytovania azylu cudzincom prenasledovaným za uplatňovanie politických práv a slobôd (čl. 53 prvá veta Ústavy SR).

Podľa § 2 písm. o) zákona o azyle na účely tohto zákona sa rozumie prenasledovaním závažné alebo opakované konanie spôsobujúce ohrozenie života alebo slobody alebo iné konanie spôsobujúce psychický nátlak na osobu, ak je vykonávané, podporované alebo trpené štátnymi orgánmi v štáte, ktorého je cudzinec štátnym občanom alebo v štáte, v ktorom cudzinec mal bydlisko, ak ide o osobu bez štátnej príslušnosti, alebo ak tento štát nie je schopný zodpovedajúcim spôsobom zabezpečiť ochranu pred takýmto konaním.

§ 10 zákona o azyle rieši otázku udelenia azylu na účel zlúčenia rodiny manželovi azylanta, resp. slobodným deťom azylanta do 18 rokov ich veku, resp. rodičom slobodného azylanta mladšieho ako 18 rokov, pričom azylantom je cudzinec, ktorému bol udelený azyl.

Podľa § 47 ods. 1 zákona o azyle žiadateľa, azylanta, cudzinca, ktorý požiadal o poskytnutie dočasného útočiska alebo odídencia nemožno vyhostiť akýmkoľvek spôsobom alebo ho vrátiť na hranice územia štátu, kde by jeho život alebo osobná sloboda boli ohrozené z dôvodov jeho rasy, náboženstva, národnosti, príslušnosti k určitej sociálnej skupine alebo zastávania určitých politických názorov; to neplatí pre toho, koho odôvodnene možno považovať za nebezpečného pre bezpečnosť SR, alebo ktorý po tom, čo bol právoplatným rozsudkom uznaný za vinného z obzvlášť závažného trestného činu, predstavuje nebezpečenstvo pre spoločnosť.

Podľa odseku 2 citovaného § 47 zákona o azyle žiadateľa, azylanta, cudzinca, ktorý požiadal o poskytnutie dočasného útočiska alebo odídencia nemožno vyhostiť akýmkoľvek spôsobom, alebo vrátiť na hranice územia štátu, kde by bol mučený alebo podrobený krutému, neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestu.

Najvyšší súd SR v medziach odvolania ako súd odvolací preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie odporcu, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami navrhovateľa uvedenými v opravnom prostriedku, a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia odporcu.

Odporca odôvodnil rozhodnutie o neudelení azylu skutočnosťou, že navrhovateľ nespĺnil zákonom stanovené podmienky pre udelenie azylu a zakladá svoju žiadosť na dôvodoch nedostatočných pre udelenie azylu.

Z administratívneho spisu je zjavné, že odporca vykonal v konaní náležité dokazovanie procesne legálnymi dôkazmi, a to výsluchom navrhovateľa a vychádzal aj z informácií o situácii v krajine pôvodu.

Podľa názoru odvolacieho súdu z rozhodnutia odporcu je dostatočne zrejmé, z akých dôkazných prostriedkov pri svojom rozhodnutí vychádzal, pričom odvolací súd zhodne s názorom krajského súdu dospel k záveru, že odporca riadne vyhodnotil dokazovanie, ktoré vyústilo v riadne zistený skutkový stav, z ktorého odporca vychádzal pri svojom rozhodovaní o tom, či u navrhovateľa existujú dôvody pre udelenie azylu podľa § 8 (resp. § 10) zákona o azyle.

Z vykonaných dôkazov, napokon aj zo samotného vyjadrenia vyplýva, že navrhovateľ nebol v krajine pôvodu prenasledovaný tak ako to predpokladá § 8 zákona o azyle. Preto odvolací súd zhodne s názorom krajského súdu a odporcu dospel k záveru, že niet žiadneho dôvodu predpokladať, že by navrhovateľ po návrate do domovskej krajiny bol prenasledovaný, resp. by malo dôjsť k ohrozeniu jeho života, či osobnej slobody. Z týchto dôvodov považoval aj odvolací súd rozhodnutie odporcu, ktorým rozhodol, že sa na navrhovateľa nevzťahuje zákaz vyhostenia alebo vrátenia podľa § 47 zákona o azyle do Číny za vecne správne a zákonné.

Odvolací súd na základe uvedených skutočností dospel k záveru, že krajský súd nepochybil, keď považoval rozhodnutie odporcu v napadnutej časti za vecne správne. Krajský súd napadnutý rozsudok náležite odôvodnil a odvolací súd sa so závermi, ktoré sú uvedené v odôvodnení rozsudku stotožnil.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd SR rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 a § 250l ods. 2 O.s.p. a účastníkom nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 1. októbra 2008

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová